

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์

Creative Leadership of School Administrators

Phutthaisong School Group

Under Buriram Secondary Educational Service Area Office

หทัยชนก งามสะพรั่ง¹ และ วิรลพัชร วงศ์วัฒน์เกษม²

วิทยาลัยนครราชสีมา

Hathaichanok Ngamsaphrang¹ and Wiralpath Wongwatkasem²

Nakhonratchasima College

Corresponding Author E-mail : 6704030302069@nmc.ac.th

(Received: 2 April, 2026 ; Edit: 7 May, 2026; accepted: 10 May, 2026))

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่งและระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 201 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับการศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความไว้วางใจ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ผู้บริหารสถานศึกษา, ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ , สหวิทยาเขตพุทไธสง

Abstract

The objectives of this research were: 1) to examine the level of creative leadership of school administrators in the Phutthaisong School Group under the Buriram Secondary Educational Service Area Office; and 2) to compare the creative leadership of school administrators in the Phutthaisong School Group under the Buriram Secondary Educational Service Area Office, classified by position and educational level. The sample consisted of 201 school administrators and teachers. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, and stratified random sampling was employed. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire with a content validity index ranging from 0.67 to 1.00 and an overall reliability coefficient of 0.87. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results of the research were as follows:

1. the creative leadership of school administrators Phutthaisong School Group under Buriram Secondary Educational Service Area Office was overall at a high level
2. the comparison of creative leadership among school administrators classified by position revealed statistically significant differences at the .05 level in both the overall and individual aspects. When classified by educational level, the overall creative leadership also differed significantly at the .05 level; however, the aspect of trust did not show a statistically significant difference.

Keywords: Creative Leadership, Phutthaisong School Group, School Administrators

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะหากต้องการให้ชาติพัฒนาและก้าวหน้าอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนผ่านระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเสมอภาค ย่อมช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสและส่งเสริมความเป็นธรรมทางสังคม การผลักดันให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ สถานศึกษา ชุมชน ตลอดจนภาคเอกชน โดยไม่ปล่อยให้เป็นการระดมของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงลำพัง การดำเนินงานด้านการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการและมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด จะช่วยให้ระบบการศึกษามีทิศทางที่ชัดเจนและเกิดประสิทธิผล เมื่อทุกฝ่ายร่วมกันขับเคลื่อนอย่างจริงจัง ย่อมนำไปสู่สังคมที่มีโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียม และพัฒนาคนให้พร้อมต่อการเรียนรู้ในโลกยุคใหม่ (องค์การยูเนสโก, 2566)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต

สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ เป็นคุณลักษณะของผู้นำที่มีความรู้ มีเชี่ยวชาญสูงมีบุคลิกภาพ มีพฤติกรรมทางสังคม มีความยืดหยุ่นในการตัดสินใจ ความสามารถพิเศษในการจูงใจและนำบุคคลอื่นด้วยวิธีการหรือแนวทางใหม่ที่ทำหายและสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่น และอุทิศตนเพื่องานและองค์กรและนำพาให้สมาชิกร่วมกันพัฒนาองค์กรให้เปลี่ยนไปจากสภาพเดิมที่เป็นอยู่ (เฉลิมพร แดงโสภะ, 2566) และมีคุณลักษณะหรือพฤติกรรมในการนำผู้อื่น ด้วยวิธีการสร้างแรงบันดาลใจ สร้างแรงจูงใจ บรรยายภาพ มีความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่น ความสามารถในการปรับตัว มีกระบวนการคิด มีทัศนคติเชิงบวก พร้อมนำองค์การไปสู่การพัฒนาด้วยวิธีการใหม่ ทำหาย และเสริมสร้างโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หากผู้บริหารสถานศึกษามีการปรับตัวให้มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ น่าจะก่อให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาได้ (ณณัฐ ช่วงาน, 2565) และความสามารถในการนำบุคคลอื่น ๆ อย่างมีจินตนาการ วิสัยทัศน์ และความยืดหยุ่น ด้วยวิธีการหรือแนวทางใหม่ ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ทั้งนี้ผู้นำจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ในการบริหารงานและมอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล (แก้วมณี ปัทมะ, 2564) และมีความสามารถในการจูงใจหรือนำบุคคลอื่น ๆ อย่างมีวิสัยทัศน์ การแก้ปัญหาและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ พร้อมทั้งรู้จักกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้อื่น ถ้าคิดกล้าตัดสินใจ มีความคิดสร้างสรรค์หาแนวทางใหม่ๆ ในการบริหารและการสื่อสารภายในองค์กร มีความยืดหยุ่น และมีความไว้วางใจ มีความสามารถในการปรับตัวและกระบวนการทำงานต่างๆ ในองค์กร ทำให้เกิดการเรียนรู้ในองค์กร สมาชิกตระหนักในวิสัยทัศน์ ภารกิจ จนทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ (พัชร อินทาบัจ, 2563)

สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 7 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ มีวิสัยทัศน์คือพื้นที่คุณภาพ สิ่งแวดล้อมดี สร้างคนดี มีความสุข ซึ่งการทำให้วิสัยทัศน์ดังกล่าวเป็นความจริงได้นั้น การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเตรียมความพร้อม ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุน ตลอดจนร่วมวางแผนให้โรงเรียนมีระบบการพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ มีความสามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมนำความรู้ รักความเป็นไทยและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับแนวคิดของแก้วมณี ปัทมะ (2564) กล่าวว่าผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการนำบุคคลอื่นๆ อย่างสร้างสรรค์ มีความคิดเชิงบวก สามารถจูงใจหรือให้บุคคลอื่น ๆ ทำงานให้ประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย มีวิจรรย์ญาณในการตัดสินใจ สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างสร้างสรรค์ ปรับตัวและยืดหยุ่นเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดีสอดคล้องกับแนวคิดของวีระเทพ พัดพรหม (2566) กล่าวว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนสามารถแสดงออกมาในการนำตนเองและสามารถจูงใจผู้อื่นไปในทางที่สร้างสรรค์ มีจินตนาการ แสวงหาความรู้ใหม่ มีความสามารถในการมองวิกฤติให้เป็นโอกาสได้ในทุกโอกาส และมีความเชื่อมั่นว่าปัญหาสามารถแก้ไขด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยได้มีการวางแผนเพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์ทิศทางการทำงาน

พร้อมทั้งมีความสามารถในการปรับตัว และมีความยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะสามารถปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การมีประสิทธิภาพที่ดีในการปฏิบัติงาน และบรรลุตามเป้าหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ให้ทันต่อสภาวะความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน สามารถมองภาพในอนาคตที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ มีการวางแผน และสร้างกระบวนการขั้นตอนในการทำงานเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดนวัตกรรมใหม่ที่โดดเด่น ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่น ความสามารถในการปรับตัว เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่งและระดับการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้วิจัย

คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 412 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัย

คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 201 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และได้โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ใน จำนวน 40 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวคิดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 3.2 ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) และการสร้างแบบสอบถามจากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2553)
- 3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยดำเนินการพัฒนาแบบสอบถามมาจาก ฮาพิซา สาและ (2567) ได้จำนวนแบบสอบถาม 40 ข้อ
- 3.4 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ
- 3.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00
- 3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 3.7 นำเสนอแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในโรงเรียนพระครูพิทยาคม อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
- 3.8 คัดเลือกข้อคำถามที่มีความเหมาะสมจำนวน 40 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87
- 3.9 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 4.1 ขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์
- 4.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
- 4.3 ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 201 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่ง และระดับการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด ,2556) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง และระดับการศึกษาโดยใช้ค่า t – test (Independent samples)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านวิสัยทัศน์	4.40	0.30	มาก
2	ด้านความไว้วางใจ	4.20	0.43	มาก
3	ด้านการมุ่งความสำเร็จ	4.19	0.34	มาก
4	ด้านความยืดหยุ่น	4.34	0.30	มาก
ภาพรวม		4.28	0.26	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านด้านวิสัยทัศน์ ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.30) รองลงมาคือ ด้านความยืดหยุ่น ($\bar{X}$ = 4.34, S.D. = 0.30) และด้านความไว้วางใจ ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.43) ตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมุ่งความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 4.19, S.D. = 0.34)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง และระดับการศึกษา รายละเอียดดังตารางที่ 2 - 3

ตาราง 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครูผู้สอน		t	p-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านวิสัยทัศน์	4.75	0.45	4.37	0.27	2.858*	.015
2	ด้านความไว้วางใจ	4.64	0.48	4.18	0.42	3.730*	.000
3	ด้านการมุ่งความสำเร็จ	4.65	0.48	4.16	0.31	3.477*	.005
4	ด้านความยืดหยุ่น	4.74	0.43	4.32	0.27	3.380*	.006
ภาพรวม		4.70	0.44	4.26	0.22	3.454*	.005

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	รายการ	ระดับปริญญาตรี		สูงกว่าระดับปริญญาตรี		t	p-value
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านวิสัยทัศน์	4.34	0.28	4.48	0.31	-3.377*	.001
2	ด้านความไว้วางใจ	4.16	0.46	4.27	0.38	-1.750	.082
3	ด้านการมุ่งความสำเร็จ	4.13	0.29	4.28	0.39	-2.914*	.004
4	ด้านความยืดหยุ่น	4.28	0.25	4.43	0.33	-3.563*	.000
ภาพรวม		4.23	0.21	4.36	0.30	-3.606*	.000

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความไว้วางใจ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ พบว่าในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสร้างนวัตกรรมภายในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ มีความสามารถในการกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการที่ชัดเจน ตลอดจนมีวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบทของสถานศึกษา นอกจากนี้ผู้บริหารยังแสดงให้เห็นถึงทักษะในการสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากร ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม และเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนมีส่วนช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กร อีกทั้งผู้บริหารยังมีความตั้งใจในการผลักดันเป้าหมายของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จ และสามารถตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลและประสบการณ์ประกอบอย่างรอบคอบ การสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในทุกระดับ ส่งผลให้เกิดแนวคิดและแนวทางใหม่ ๆ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารจึงสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารทรัพยากร การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมภายในสถานศึกษาได้อย่างเด่นชัด การที่ผู้บริหารสามารถรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งครู นักเรียน และชุมชน ทำให้การบริหารมีฐานข้อมูลจากประสบการณ์จริง ส่งผลให้การตัดสินใจมีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อปัญหาได้ทันทั่วถึง อีกทั้งการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแบบเปิดกว้างต่อการเรียนรู้และการทดลองแนวคิดใหม่ ยังช่วยให้บุคลากรเกิดความกล้าคิด กล้าทำ และกล้าเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ ทั้งนี้การสร้างระบบการสนับสนุนและยกย่องความสำเร็จของบุคลากรยังช่วยรักษาระดับแรงจูงใจและความผูกพันต่อองค์กรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ทำงานสอดประสานกัน จึงทำให้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารแสดงผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เกียรติพิรศักดิ์ (2566) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิบติซาม เจะหะ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่งและระดับการศึกษา

1. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากบุคลากรในแต่ละตำแหน่งมีบทบาทและความรับผิดชอบที่แตกต่างกันในการบริหารจัดการสถานศึกษา ทำให้มีประสบการณ์และมุมมองต่อการนำองค์กรและการตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ครูผู้สอนจะเน้นการปฏิบัติงานและการประสานงานกับเพื่อนร่วมงานเป็นหลัก ในขณะที่ผู้บริหารมีหน้าที่วางแผน กำกับ และประเมินผลการดำเนินงานของทั้งองค์กร ความแตกต่างของบทบาทนี้ทำให้การรับรู้และความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีความแตกต่างกัน ระดับประสบการณ์และการอบรมด้านการบริหารก็มีผลต่อการรับรู้และการประเมินผู้นำบุคลากรในแต่ละตำแหน่งอาจให้ความสำคัญกับด้านต่าง ๆ ของผู้นำเชิงสร้างสรรค์ไม่เท่ากัน ผู้บริหารอาจให้ความสำคัญกับวิสัยทัศน์และความยืดหยุ่น ในขณะที่ครูผู้สอนอาจเห็นความสำคัญของความไว้วางใจและการสนับสนุนจากผู้บริหารมากกว่า นอกจากนี้ความแตกต่างในการรับผิดชอบหน้าที่และบทบาทยังสะท้อนถึงประสบการณ์ตรงในการทำงานจริง ทำให้แต่ละกลุ่มมีมุมมองที่หลากหลายต่อวิธีการบริหารและการตัดสินใจของผู้บริหาร การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความเข้าใจร่วมและลดช่องว่างด้านการรับรู้ การสนับสนุนให้บุคลากรทุกตำแหน่งมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการวางแผนหรือแก้ไขปัญหา จะช่วยเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในองค์กร และยังส่งผลให้การนำภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ไปใช้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในบริบทของสถานศึกษา ด้วยเหตุนี้ผลการเปรียบเทียบจึงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกด้านที่ศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซูไฮรี มะลีเป็ง (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาธิการ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านความยืดหยุ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนครินทร์ ศรีเนตร (2567) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและด้านความยืดหยุ่น ด้านการไว้วางใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านจินตนาการ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตพุทไธสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความไว้วางใจ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากบุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีพื้นฐานความรู้และทักษะในการบริหารจัดการที่ลึกซึ้งกว่า ทำให้สามารถรับรู้และประเมินภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารได้อย่างละเอียดรอบด้าน โดยเฉพาะในด้านการวางแผนกลยุทธ์ การจัดการนวัตกรรม และการมุ่งสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา ส่งผลให้ความคิดเห็นในด้านเหล่านี้มีความแตกต่างจากกลุ่มบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงมักจะมีประสบการณ์และมุมมองเชิงวิชาการที่ช่วยให้มองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การสนับสนุนการเรียนรู้ของบุคลากร และผลลัพธ์ต่อการพัฒนาสถานศึกษาได้ชัดเจนกว่า ในทางกลับกันด้านความไว้วางใจไม่ปรากฏความแตกต่าง เนื่องจากองค์ประกอบความไว้วางใจเป็นเรื่องพื้นฐานที่บุคลากรทุกกลุ่มคาดหวังจากผู้บริหารไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาสูงหรือต่ำ ความโปร่งใส ความยุติธรรม การรับฟังความคิดเห็น และการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ปลอดภัยเป็นสิ่งที่ทุกคน

ประเมินบนพื้นฐานของประสบการณ์ร่วม จึงทำให้มุมมองด้านความไว้วางใจมีความสอดคล้องกันทั้งองค์กร นอกจากนี้ความแตกต่างด้านระดับการศึกษาอาจสะท้อนถึงการให้ความสำคัญกับด้านต่าง ๆ ของผู้นำเชิงสร้างสรรค์ไม่เท่ากัน ผู้ที่มีการศึกษาสูงอาจให้ความสำคัญกับการวางแผนและนวัตกรรม ในขณะที่กลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่าอาจเน้นด้านการสนับสนุนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร การตระหนักถึงความแตกต่างเหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้บริหารปรับแนวทางการบริหารและการสื่อสารให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณภา ทะอินทร์ (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิธาน ลอยบ้านแพ้ว (2567) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของสถานศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา ดังนี้

1.1.1 ด้านวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถกำหนดวิสัยทัศน์หรือทิศทางการปฏิบัติงานได้

1.1.2 ด้านความไว้วางใจ ผู้บริหารมีความรู้และการกระทำที่จริงใจในการปฏิบัติงานและผู้บริหารมีความมั่นใจและเชื่อมั่นต่อครูผู้สอนในการปฏิบัติงานตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วยการยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ

1.1.3 ด้านการมุ่งความสำเร็จ ผู้บริหารควรแสดงบทบาทในการเป็นพี่เลี้ยงหรือเป็นที่ปรึกษาให้ครูผู้สอนมีความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

1.1.4 ด้านความยืดหยุ่น ผู้บริหารควรให้อิสระภาพในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายของครูผู้สอน

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์สามารถใช้ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายสนับสนุนการพัฒนาผู้นำ ทั้งการจัดอบรม การให้คำปรึกษาเชิงวิชาการ และนิเทศการติดตามผลการบริหารงานของผู้บริหารอย่างเป็นระบบ

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ควรใช้ข้อมูลสารสนเทศนี้ในการนำไปกำหนดนโยบายหรือกิจกรรมพัฒนาผู้นำที่ตรงตามความต้องการและบริบทของแต่ละโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังโรงเรียนในเขตพื้นที่อื่น ๆ หรือระดับการศึกษาที่หลากหลาย เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารในบริบทต่าง ๆ และให้ข้อมูลสารสนเทศที่สามารถใช้พัฒนาผู้บริหารได้อย่างกว้างขวางขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยบริบทอื่น ๆ เช่น ขนาดโรงเรียน วัฒนธรรมองค์กร และความร่วมมือของชุมชน เพื่อให้ข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนาผู้บริหารเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กระทรวงศึกษาธิการ.
- แก้วมณี ปัทมมะ. (2564). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เฉลิมพร แดงโสภะ. (2566). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับองค์กรแห่งความสุขของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูโฮรี มะลิเป็ง. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ณณัฐ ช่วยงาน. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 2 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นครินทร์ ศรีเนตร. (2567). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วารสารการบริหารการศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 4(2), 81–94.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). สุวีริยาสาส์น.
- ปณิธาน ลอยบ้านแพ้ว, และ พิภพ วังเงิน. (2567). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน, 6(2), 147–162. <https://doi.org/10.14456/jappm.2024.31>
- พัชร อินทาบัจ. (2563). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรรณภา ทะอินทร์. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วีระเทพ พัดพรม. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). *แนวคิด หลักการ และทิศทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- เสาวนีย์ เกียรติพรศักดิ์. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- อิตติชาม เจ๊ะหะ. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- องค์การยูเนสโก. (2566). *รายงานแนวโน้มการศึกษาโลก ประจำปี 2023: ความเสมอภาคและคุณภาพทางการ ศึกษา*. องค์การยูเนสโกประจำประเทศไทย.
- ฮาฟิซา สาและ. (2567). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดนราธิวาส* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.